

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 5/2020
12.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у поступку извршења извршног повериоца Фонда за развој Републике Србије, Ниш, чији је пуномоћник Александар Петковић, адвокат из ..., против извршног дужника АА из ..., чији је пуномоћник Мира Чолевић, адвокат из ..., ради наплате, решавајући сукоб месне надлежности између Основног суда у Новом Саду и Другог основног суда у Београду, у седници већа одржаној 12.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом извршном предмету месно је надлежан Основни суд у Новом Саду.

Образложење

Извршни поверилац – Фонд за развој Републике Србије, Ниш је 20.08.2018. године Основном суду у Новом Саду поднео предлог за извршење, на основу веродостојне исправе, против извршног дужника АА1, сада АА из ..., ради дуга. Основни суд у Новом Саду је решење о извршењу донето 22.08.2018. године (Иив 1097/18) ставио ван снаге 05.03.2019. године (Ипв Ив 20/19) и укинуо све спроведене извршне радње, констатовао да се поступак наставља као поводом приговора против платног налога и да се списи предмета доставе парничном одељењу Другог основног суда у Београду као стварно и месно надлежном суду.

Други основни суд у Београду није прихватио надлежност и уз акт П 5789/19 од 08.01.2020. године предмет је доставио Врховном касационом суду, ради решавања насталог негативног сукоба надлежности.

Решавајући сукоб месне надлежности у смислу одредбе члана 22. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11,..55/14), Врховни касациони суд је утврдио да је за поступање у овом извршном предмету месно надлежан Основни суд у Новом Саду.

Одредбом члана 39. ЗПП, прописано је да је за суђење месно надлежан суд на чијем подручју тужени има пребивалиште.

Одредбама члана 65. ЗПП прописано је: ако законом није прописана искључива месна надлежност неког суда, странке могу да се споразумеју да им у првом степену суди суд који није месно надлежан, под условом да је тај суд стварно надлежан (став 1.); ако је законом прописано да су за суђење месно надлежна два или више домаћих судова, странке могу да се споразумеју да им у првом степену суди један од тих судова или неки други стварно надлежан суд (став 2.); споразум из става 1. и 2. овог члана производи правно дејство само ако је састављен у писаном облику и ако се односи на одређени спор или више спорова који сви проистичу из одређеног правног односа (став 3.); исправу о споразуму тужилац мора да приложи уз тужбу, а тужени уз приговор ненадлежности (став 4.).

У конкретном случају основ спора је дуг, па се у смислу члана 19.став 1. ЗПП не ради о спору за који је прописана искључива месна надлежност неког другог суда, а из уговора о дугорочном кредиту и уговора о залози, приложених уз предлог за извршење на основу веродостојне исправе, произлази да су се странке споразумеле да је у случају спора надлежан Трговински суд у Београду или да је месно надлежан суд у Београду. По оцени Врховног касационог суда, наведена писмена приложена уз предлог за извршење на основу веродостојне исправе не испуњавају услове из члана 65.став 3.истог закона за пуноважност споразума о месној надлежности, а странке не могу уговорати стварну надлежност суда, па је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Новом Саду.

Из наведених разлога, применом члана 22. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**